

सदा । यत्किञ्चित् कुरुते दानं तदानन्त्याय कल्पते”
दौहित्रायण पुंस्त्री० इहितरपत्यं युवा विदा० अजि
अजन्तत्वात् युनि हरिता० फक् । इहितयून्यपत्ये ।
द्युविद्यवी स्त्री दिवसे निरु० ।

द्यावाजमा स्त्री द्विव० द्यौश्च क्षमा च दिवो द्यावादेशः ।
सर्गपृथिव्योः हेमच० । एवं द्यावापृथिवीद्यावाभूमि
मन्दावपि तत्रार्थे द्विव० “द्यावापृथिवीयम्” शत०भा०
११५२ द्यावापृथिव्योरिदम् वैश्वदेवं तत्त्वमस्मि इत्यर्थः ।
“द्यावापृथिवी इह ज्यैष्ठे” शत०११५।१११ “आर्षत्वात्
एकवचनान्तात् । “द्यावाभूमीजनयन् देव एक आस्ते वि-
श्वस्य कर्त्ता भुवनस्य गोप्ता”अनुमानचिन्तामण्युतश्रुतिः ।
द्यु अभिषर्पणे अदा०पर०सक०कनिट् । द्यौर्पति अद्यौमीत् ।
इटाव । “गुहाया निरगात् बाहो सिञ्चो ऋगमित्र
द्युयन्” भट्टिः ।

द्यु न० दिव-उन् किञ्च वा०वचोपच । १दिने २गगने ३स्वर्गे
च विश्वः ४अनौ पु० मेदि० ।

द्युक्ष्त्रि० दिवि द्युनि क्षयति क्षि-निवासे ङ् । १सर्गलोक-
वासिनि त्रिका० “द्युक्षो राजा गिरामक्षितोतिः”
अ०६।२४। “द्युक्षो द्युलोक निवासी” भा० २दीप्तिश्रुते
च “द्युक्षमर्मणं भगम्” अ०१।१६।६ “द्युक्षं दीप्ति-
मन्तम्” भा० ।

द्युग पुंस्त्री० द्युनि दिवि वा आकाशे गच्छति गम-ङ् ।
१पक्षिणि राजनि० । स्त्रियां ज्ञातित्वात् ङीष् ।
२आकाशगामिमात्रे लि० स्त्रियां टाप् ।

द्युगण पु० द्युनां दिवां वा दिनानां गणः । अहाणां मध्य-
गतिसाधनाङ्के दिनहन्ते अहर्गणयन्ते ५७७ प्र०तदान-
यनादि दृश्यम् । “रविदिनान्तगताधिकमासकैः क्षतदिनैः
सहितो द्युगणो विधोः” सि०शि० ।

द्युगत् न० द्यु+गम-किप् । शीघ्रे निरु० “अतस्त्वा गीर्भि-
र्द्युगदिह् !” अ० ८।८६।४

द्युचर लि० दिवि द्युनि वा आकाशे चरति चर-ङ् ।
१यहे २पक्षिणि च “द्यौश्चाक्ष तदा राजन् ! द्युचराश्च
सहजयः” हरिवं० १२२अ० ।

द्युज्या स्त्री क्षत० । द्युलक्षणाहोपातलक्षणा द्रष्टव्यायां ज्या-
याम् । “क्रान्तेः क्रमोत्क्रमज्ये हे कृत्वा तन्मोत्क्रम-
ज्यया । हीना लिज्या दिनव्यासदृढं तद्विषयोत्तरम्”
सु०सि० “अतस्क्रान्तेः क्रमोत्क्रमज्ये हे अपि प्रसाध्य
तत्र तन्मध्ये क्रान्त्युत्क्रमज्यया लिज्या हीना, दिनव्या-

सदृशमहोरात्रलक्षणा व्यासार्द्धं द्युज्ये द्योत्यर्थः” रङ्ग० ।
“क्रान्तिज्या भुजः लिज्या कर्णसदृशान्तरपदमहोरात्र-
लक्षणाङ्कं सैव द्युज्या” सि०शि० व्याख्यायां प्रमिता० ।

द्युत दीप्तौ भा०अक०आक०सेट् । द्योतते खृदिच्छात् अङि
प०अद्युतत् अद्योतिष्ट । द्युते । द्योतनः “अद्युतचन्द-
माभ्यशम्” भट्टिः उपसर्गपूर्वकस्य तत्तदुपसर्गद्व्योत्पार्थक्ये
द्योतने । “अद्योतिष्ट सभावेद्यामसौ नरशिक्षितयो”
माघः । “विदुद्युते बाडवजातवेदसाम्” माघः २शोभायाञ्च
“पद्मैरनन्तीतबधूस्तद्युतः” माघः पितृति द्योतयति
प्रकाशने व्यञ्जनादप्या बोधने च द्योत्यार्थः अङ्गप्रथे
द्युत् पु०द्युत-किप् । १किरणे हेमच० । २द्योतमाने लि० “स
हि द्युता विद्युता वेति साम्” अ०१०।८६।२। “द्युता
द्योतमानेन” भा० ।

द्युत लि० द्युत-ङ् । द्योतमाने सदृशचरति किप् द्युतति
अद्युतीत् । “द्युतद्यामानं इहतीवृत्तेन” अ०५।८०।१

द्युतान लि० द्युत-यानच् वेदे गणव्यवयात् शपोलुक् ।
द्योतनशीले “द्युतानस्ता मास्तो मिमोत” यजु० ५।२७
“द्युतानः दीपमानः” वेददी० ।

द्युति स्त्री द्युत-इन् । १दीप्तौ २शोभायाम् “सुवर्णपद्मद्यु-
तिरञ्जिताङ्गुलिः” रघुः । “रूपयौवनबालिल्य भोगाद्यौ-
रङ्गभूषणम् । शोभा प्रोक्ता सैव कान्तिमेन्द्रया-
प्यायिता द्युतिः । कान्तिरेवातिविस्तीर्णा दीप्तिरित्य-
भिधीयते” सा०द० तत्सामान्यावान्तरभेदकथनेन स्त्रीणां
एतत्कालङ्कारतया उक्ते १अर्थे । “देहजा कान्ति-
र्द्युतिरित्यात्रार्था मन्यन्ते ।

द्युतित न० द्युत-भावे क्त वा न गुणः । १दीप्तौ पक्षे गुणः
द्योतितमप्यत्र । २कर्तरि क्त । २दीप्तिश्रुते लि० ।

द्युतिधर पु० द्युतिं देहगतां कान्तिं धारयति अन्तर्भूतग्यर्थे
ह-अच् । विष्णो “तेजो ह्येषो द्युतिधरः” विष्णुसं०
“द्युतिमङ्गुतां कान्तिं धारयन् द्युतिधरः” भा०

“ओजस्रोजो द्युतिधरः” विष्णुसं०नामान्तरं बहुव्यत्यति-
भाष्येऽव्यया दर्शिता यथा “ज्ञानवृक्षणां दीप्तिं धार-
यन् द्युतिधरः” इति । तेनोभयविधयोगार्थवत्त्वात् तस्य
नामद्वयमित्यप्येनद्वक्तव्यम् १

द्युतिमत् लि० द्युतिः प्रशंसायामप्यर्थे मठप् । १प्रशंसकान्ति-
श्रुते “यस्येतिहासो द्युतिमान्” भा०आ०६६अ० “द्युति-
मतां निकरेण सहासनाम्” किरा० । स्त्रियां ङीप् ।
स्त्रायन्त वक्ष्य मयोः २पुल्लेहे पु० । तदुपक्रमे “ज्योति-